

Karartma Geceleri

– pervane · 29 Kasım 2012

Tuzaklarla dopdolu yolların başındasın,
Nefsini heder edip karartma geceleri.
Mevsimlerin tarumar, ne yaz ne kışındasın,
Nefsini heder edip karartma geceleri.

Gözlerine bakamam, gözlerim sele döner,
Endamına baktıkça yüreğime dert iner,
Adım adım eririm, neşveler bir bir söner,
Nefsini heder edip karartma geceleri.

Koşuyorsun hoyratça ziyasız sabahlara,
Durmadan hüsrancı dokursun tezgâhlara,
Meyledersin mecliste yanmayan segâhlara,
Nefsini heder edip karartma geceleri.

Matemle örüyorsun şehrinin fıstanını,
Almıyorsun kaleme gönlünün destanını,
Zerk edersin bağlara dilinin şeytanını,
Nefsini heder edip karartma geceleri.

Mehtabına dökürsün dinmeyen kâbusları,
Baykuşlarla çoğalır gönlünün fanusları,
Getirmezsin şehrimde nur yüklü Yunusları,
Nefsini heder edip karartma geceleri.

Pervane'yi çaresiz bırakma ey dildarım,
Sürekli elemelerle yanmasın sonbaharım,
Bekleyen alevini şahlandır gülizarım,
Nefsini heder edip karartma geceleri.